

ἢ πολλὰ πνι καὶ τελεία, μεγάλων καὶ κα- A
 λῶν ἐν αὐτῷ χροσθίμοις ἐπιβόλοις. Τί οὐδ'
 κωλύει λέγειν εὐδαιμόνια τὸν κατ' ἀρετῶν
 τελείαν ἐνεργησῶντα, καὶ τοῖς ἐπιτοῖς ἀγαθοῖς
 ἕκαστος κἀνεργησῶντα, μὴ τὸν τυχερὰ χρο-
 νον, ἀλλὰ τέλειον βίωσιν ὑποσχεσθῆναι, καὶ βίω-
 σῶντων οὕτω, καὶ τελευτήσαντα καὶ λόγον· B
 ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀφανὲς ἡμῖν· τῶν εὐδαιμό-
 νιαν δὲ τέλος καὶ τέλειον πείραμα πάντη
 πῶς εἰ δὲ ἔστω, μακροτέρους μὲν ἐσθ' ἢ μὲν
 ζῶντων οἷς ὑποσχεθῆναι καὶ ὑποσχεθῆναι τὰ λαχόντα·
 μακροτέρους δὲ, ὡς ἀνθρώπων καὶ πᾶσι μὲν τυ-
 χῶν ὅτι ποσούτων διαφέρει. Τὰς δὲ τῶν ἐ-
 πορῶν τυχερὰ καὶ τῶν φίλων ἀπαύτων, τὸ
 μὲν μὴ ποιεῖν συμβαλλέσθαι, λίαν ἀφελὸν
 φαίνεται, καὶ ταῖς δόξαις ἐναντίον. πολλῶν
 δὲ καὶ παρτοῖς ἐχόντων διαφορὰς τῶν συμ-
 βαρῶντων καὶ τῶν μὲν μάλλον συμνησῶν- C
 των, τῶν δὲ ἢ πῶν, καὶ δ' ἕκαστος μὲν διαφέρειν,
 μακρὸν καὶ ἀπῆραντον φαίνεται· καὶ δ' ὅλου
 δὲ λαχόντων καὶ τύχῃ, τὰ καὶ ἕκαστος ἔχει· εἰ
 δὲ καὶ παρτοῖς καὶ τῶν πᾶσι αὐτῶν ἀτυχησῶ-
 ντων, τὰ μὲν ἔχει τι βελῶς καὶ ῥοπῶν πᾶσι
 τὸν βίον, τὰ δὲ ἕλαφροτέρους ἔσονται· οὕτω
 καὶ τὰ πᾶσι τῶν φίλων ὁμοίως ἀπαντας. Δια-
 φέρεται δὲ τῶν παιδῶν ἕκαστος πᾶσι ζῶντας ἢ D
 τελευτήσαντας συμβαίνειν πολὺ μάλλον,
 ἢ τὰ παρτοῖς καὶ δεῖνα ὑποσχεσθῆναι ἐν
 ταῖς τραγῳδίαις ἢ παρτοῖς. συλλογι-
 ζῶν δὲ καὶ ταύτη τῶν διαφορὰν μάλλον
 δὲ ἔσως τὸ διαφέρειν πᾶσι τῶν κεννησῶ-
 ντων, εἰ πᾶσι ἀγαθῶν κοινωροσθῆναι, ἢ τῶν ἀπῆ-
 κεισῶν ἔσονται καὶ τούτων εἰ καὶ δύνει-
 ται πᾶσι ὅπου, εἴτε ἀγαθῶν, εἴτε E
 πᾶσι, ἢ ἐκείνοις ἔσονται εἰ δὲ μὴ, τοσούτων γὰρ
 καὶ ποσούτων, ὥστε μὴ ποιεῖν εὐδαιμόνας τῶν
 μὴ ὄντων· μὴ δὲ τῶν ὄντων μακροτέρους ἀ-
 φαιρεσῶντα τὸ μακροτέρους. συμβαλλέσθαι
 μὲν οὐδὲ τι φαίνεται πᾶσι κεννησῶντων αἰ-
 διωσῶντων τῶν φίλων, ὁμοίως δὲ καὶ αἰ δι-
 αφεσῶντων. τοιαῦτα δὲ καὶ τῶν κεννησῶντων, ὥστε
 μήτε τῶν εὐδαιμόνων μὴ εὐδαιμόνων ποιεῖν,
 μήτε ἄλλο τῶν ποσούτων μὴ εἶναι.

in multo quodam ac perfecto tempore
 continget, si in eo magnas aliquas ac prae-
 claras res fuerit consequutus. Quid igitur
 verat, quo minus eum felicem dicamus,
 qui ex perfecta virtute operatur externis-
 que bonis abunde fuerit instructus, non
 quolibet tempore, sed perfecto? An ad-
 dendum qui & victurus ita est, & secun-
 dum rationem vita defuncturus: nam fu-
 turum incertum nobis est: felicitatem
 verò finem, ac perfectum quid omnino &
 prorsus constituimus. Si verò ita est: ex iis
 qui viuunt, beatos eos dicemus, quibus
 hæc, quæ dicta sunt, & adsunt, & aderunt:
 ac beatos quidem vt homines. Sed de his
 quidem hactenus definitum sit. Fortunas
 verò posterorum atque amicorum omni-
 um dicere nihil conferre, longe esse ab a-
 micitia alienum, quin etiam opinionibus
 contrarium videtur. Cum tamen multa
 sint ea quæ eueniunt, variâsq; habeant
 differentias: & aliâ magis, aliâ minus per-
 tineant: sigillatim omnia distinguere pro-
 lixū atq; infinitum videtur: si autē vniuer-
 saliter ac figurâ dixerimus, satis fortasse e-
 rit, videlicet si quemadmodum & ex eius
 calamitatibus alię pondus ad momentum
 quoddam ad vitam afferunt, alię leuiorẽs
 videntur: sic quoque ea quæ amicis simi-
 liter omnibus accidunt. In singulis verò
 calamitatibus differentia eã est, vt iuenti-
 bus, an mortuis, contingant, quæ sanè
 multo maior est, quàm si nefarię res ac
 dira in Tragediis præxistant, an agantur.
 Consideranda igitur hoc modo etiam
 differentia est. Magis autem fortasse dubi-
 tandum de vita defunctis, an boni alicuius
 vel contrarij possint esse participes.
 Videtur enim ex his etiam si pertingat ad
 ipsos quippiam, siue bonum siue contrari-
 um, exile quoddam ac paruum id esse, vel
 absolute & simpliciter, vel ipsi. Sin minus
 tantum saltem actales, vt neque felices
 eos qui non sunt facere: neque eos qui
 sunt, priuare felicitate possit. Conferre igi-
 tur quid defunctis prosperi amicorum
 successus videntur: simili modo etiam in-
 fortunã: ita tamen ac tantum, vt neque
 felices reddere infelices, neque quippiam
 tale effitere valeant.

CAPVT XII.

His ita definitis de felicitate cõsidere-
 nis vtrū ex iustis, quæ laude an potius
 quæ honore digna habentur: nã eã nõ esse
 inter facultates reponendã, manifestũ est.

Καρθῆσιον ββ.
 Δ Ιωρσοῖσιν δὲ τούτων ὀπισθενεῖ-
 μεθα πᾶσι τῶν εὐδαιμονίας, πότε-
 ρα τῶν ἐπιμετῶν ἔστιν, ἢ μάλλον τῶν τιμῶν. ὁλον γὰρ ἔστι τῶν εὐδαιμονίων ἐπὶ ἔσθ.